

A9-0126/2022

11.4.2022

MIETINTÖ

luonnonmukaista maataloutta koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta
(2021/2239(INI))

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta

Esittelijä: Simone Schmiedtbauer

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	19
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	24
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	25

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

luonnonmukaista maataloutta koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta (2021/2239(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 39 artiklan, 192 artiklan 1 kohdan ja 349 artiklan,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestävän kehityksen tavoitteet,
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen osapuolten 21. konferenssissa (COP21) hyväksytyin Pariisin sopimuksen,
- ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2021 annetun komission tiedonannon luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä koskevasta toimintasuunnitelmasta (COM(2021)0141),
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (COM(2019)0640),
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2020 antamansa päätöslauselman Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta¹,
- ottaa huomioon luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta 30. toukokuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848²,
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman vuoteen 2030 ulottuvasta EU:n biodiversiteettistrategiasta – Luonto takaisin osaksi elämäämme³,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2021 antamansa päätöslauselman Pellolta pöytään -strategiasta oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten⁴,
- ottaa huomioon jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laadittavien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä

¹ EUVL C 270, 7.7.2021, s. 2.

² EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1.

³ EUVL C 67, 8.2.2022, s. 25.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0425.

asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta 2. joulukuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2115⁵,

- ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun asetuksen (EU) N:o 1151/2012, maustettujen viinituotteiden määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (EU) N:o 251/2014 sekä unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä 2. joulukuuta 2021 annetun asetuksen (EU) N:o 228/2013 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2117⁶,
 - ottaa huomioon 19. heinäkuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät luonnonmukaisen maatalouden kehittämistä koskevasta toimintasuunnitelmasta,
 - ottaa huomioon 17. huhtikuuta 2018 antamansa päätöslauselman unionin strategiasta valkuaiskasvien viljelyn edistämiseksi: valkuais- ja palkokasvien tuotannon lisääminen unionin maataloudessa⁷,
 - ottaa huomioon 19. lokakuuta 2020 annetut neuvoston päätelmät Pellolta pöytään -strategiasta,
 - ottaa huomioon 22. syyskuuta 2021 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon EU:n luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä koskevasta toimintasuunnitelmasta,
 - ottaa huomioon 2. joulukuuta 2021 annetun Euroopan alueiden komitean lausunnon luonnonmukaista maataloutta koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A9-0126/2022),
- A. ottaa huomioon, että komission tiedonannossa luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä koskevasta toimintasuunnitelmasta (jäljempänä 'luonnonmukaista tuotantoa koskeva toimintasuunnitelma') korostetaan, että vihreän kehityksen ohjelma sekä siihen liittyvät Pellolta pöytään -strategia ja biodiversiteettistrategia ovat avain kestävään elintarvikejärjestelmään siirtymisen hallintaan ja että erityisen tärkeää on tukea maataloustuottajien pyrkimyksiä torjua ilmastonmuutosta ja suojella ympäristöä ja biodiversiteettiä; ottaa huomioon, että maatalous yleisesti ottaen sekä erityisesti luonnonmukainen maatalous ovat keskeisessä asemassa tämän tavoitteen saavuttamisessa;

⁵ EUVL L 435, 6.12.2021, s. 1.

⁶ EUVL L 435, 6.12.2021, s. 262.

⁷ EUVL C 390, 18.11.2019, s. 2.

- B. ottaa huomioon, että 12 kuukauden odotuksen jälkeen lähes kaikki asetuksen (EU) 2018/848 voimaantuloon tarvittava sekundaarilainsäädäntö on nyt valmis, lukuun ottamatta luonnonmukaisen suolan tuotantoa sääntelevää delegeoitua asetusta;
- C. ottaa huomioon, että jotta merisuolan tuotanto voidaan määritellä luonnonmukaiseksi, delegoidussa asetuksessa olisi asetettava etusijalle merisuolan tuotannolle ominaiset luonnolliset prosessit, joissa ei käytetä lisäaineita ja joiden aikana ei synny hiilidioksidipäästöjä;
- D. katsoo, että Euroopan elintarvikejärjestelmän on tarjottava kestävästi tuotettua ja ravitsevaa ruokaa kohtuuhintaan ja varmistettava elintarviketurva siten, että varmistetaan terve yhteiskunta ja terve maapallo, edistetään sosiaalista ja taloudellista hyvinvointia, suojellaan sekä ekosysteemien että Euroopan kansalaisten terveyttä ja varmistetaan maataloustuotannon kannattavuus ja siten viljelijöiden kohtuullinen toimeentulo; toteaa, että on olennaisen tärkeää varmistaa, että luonnonmukaiseen maatalouteen käytettävän maan määrän kasvu vastaa markkinoiden kykyä ottaa vastaan luonnonmukaisia tuotteita;
- E. ottaa huomioon, että luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetussa asetuksessa (EU) 2018/848 maataloustuottajat velvoitetaan noudattamaan siirtymävaihetta, jonka aikana maataloustuottajien on sovellettava kaikkia luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä;
- F. toteaa, että siirtymävaihe voi kestää enintään kolme vuotta; ottaa huomioon, että siirtymävaiheen aikana maataloustuottajat joutuvat vastaamaan suuremmista tuotantokustannuksista hyötymättä luonnonmukaisten tuotteiden korkeammista markkinahinnoista;
- G. ottaa huomioon, että luonnonmukainen maatalous tarjoaa monia ympäristöhyötyjä, myös vähäisemmät kasvihuonekaasujen päästöt, ja että se voi auttaa maatalousalaa osallistumaan ilmastonmuutoksen torjuntaan ja ilmanmuutokseen sopeutumiseen ja vastaamaan keskeisiin haasteisiin, esimerkiksi maaseudun työpaikkojen menetykseen, maaperän hedelmällisyyden ja biologisen monimuotoisuuden vähenemiseen sekä selviytymiskyvyn parantamiseen talouden haasteissa;
- H. toteaa, että maatalouden monimuotoisuus ja maataloustuottajien ja kuluttajien väliset lyhyemmät ketjut ovat merkittäviä ainesosia terveessä ja kestävässä elintarvikejärjestelmässä;
- I. ottaa huomioon, että luonnonmukainen maatalous voi osaltaan auttaa kunnianhimoisen tasapainon saavuttamista kestävyudessa taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristönäkökulman kannalta, edistää maaperän, veden ja biologisen monimuotoisuuden suojelua sekä eläinten hyvinvointia ja tarjota nuorille mahdollisuuksia ryhtyä maataloustuottajiksi;
- J. ottaa huomioon, että EU:n ympäristönormit ja eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset kuuluvat korkeimpiin maailmassa; ottaa huomioon, että luonnonmukaisen maatalouden käytössä olevassa maatalousmaassa biologinen monimuotoisuus on 30 prosenttia rikkaampi ja että tällainen maatalousmaa hyödyttää pölyttäjiä ja vähentää keinotekoisien lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä;

- K. katsoo, että luonnonmukainen maatalous voi myös edistää maaseutualueiden elvyttämistä, työpaikkojen luomista, pientilojen kestävyyttä, ja kuluttajien ja tuottajien tuomista lähemmäksi toisiaan, yhteyksien parantamista paikalliseen talouteen ja myönteisten taloudellisten kerrannaisvaikutusten syntymistä; ottaa huomioon, että uudessa yhteisessä maatalouspolitiikassa otetaan käyttöön uusia kunnianhimoisia toimenpiteitä kestävän tuotannon, myös luonnonmukaisen maatalouden, kannustamiseksi;
- L. toteaa, että on tärkeää varmistaa, että kuluttajat, jotka kiinnittävät yhä enemmän huomiota syömänsä ruoan laatuun, ja ravintola-ala pystyvät tekemään tietoon perustuvia valintoja hankkiessaan elintarvikkeita;
- M. toteaa, että on varmistettava asianmukainen tiedottaminen kuluttajille luonnonmukaisten tuotteiden kulutuksen hyödyistä ja että heitä suojellaan tarkoituksellisesti harhaanjohtavilta merkinnöiltä, pakkauksilta ja mainonnalta;
- N. ottaa huomioon, että vuonna 2019 EU:n luonnonmukaisen maatalouden käytössä olevan maatalousmaan kokonaispinta-ala kasvoi 13,8 miljoonaan hehtaariin; ottaa huomioon, että tällä hetkellä luonnonmukaisessa tuotannossa on 8,5 prosenttia EU:n käytössä olevan maatalousmaan kokonaismäärästä; ottaa huomioon, että vuosina 2010–2019 EU:n luomumarkkinoiden arvo yli kaksinkertaistui;
- O. toteaa, että luonnonmukaisten tuotteiden vähittäismyynti kasvoi vuosina 2009–2019 18 miljardista 41 miljardiin euroon; toteaa, että luonnonmukaisen tuotannon kasvu on luonnonmukaisten markkinoiden kehitystä nopeampaa joissakin EU:n osissa, ja että luonnonmukaisten tuotteiden kulutuksessa on huomattavia eroja jäsenvaltioiden välillä; ottaa huomioon, että luonnonmukaisten tuotteiden tuotanto on erittäin vähäistä tai olematonta tietyissä EU:n osissa ja että jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja, ja alalle varattu osuus käytettävissä olevasta maa-alasta vaihtelee 0,5 prosentista 26,5 prosenttiin;
- P. ottaa huomioon, että luonnonmukaista tuotantoa koskevaan toimintasuunnitelmaan sisältyy 23 toimea, jotka tarjoavat vankan perustan luonnonmukaisen tuotannon alan kestäväälle kehittämiselle; ottaa huomioon, että luonnonmukaista tuotantoa koskevan toimintasuunnitelman väliarviointi on suunnitteilla vuodeksi 2024 ja että on perustettu vuotuinen EU:n luomupäivä, joka tarjoaa mahdollisuuden parantaa luonnonmukaisen maatalouden näkyvyyttä ja tunnustamista sekä lisätä tietoisuutta luonnonmukaisen tuotannon hyödyistä, koska luonnonmukaisia viljelijöitä pidetään kestävän maatalouden edelläkävijöinä;
- Q. ottaa huomioon, että asetuksella (EU) 2018/848, jota sovelletaan 1. tammikuuta 2022 alkaen, pyritään erityisesti lisäämään kuluttajien luottamusta luonnonmukaisiin tuotteisiin tiukentamalla tuontia koskevia tarkastuksia ja sääntöjä;
- R. ottaa huomioon, että kestävämpää ja kilpailukykyisempää EU:n vesiviljelyä koskevat strategiset suuntaviivat vuosiksi 2021–2030 julkaistiin toukokuussa 2021 ja että niitä kehitetään kansallisten strategiasuunnitelmien kautta;

Yleiset huomautukset

1. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä koskevasta toimintasuunnitelmasta, tavoitteeseen lisätä EU:n luonnonmukaiseen maatalouteen käytettävää maatalousmaata vuoteen 2030 mennessä kehittämällä tarjontaa ja kysyntää sekä siihen, että komissio tunnustaa luonnonmukaisen maatalouden yhdeksi tärkeimmistä osatekijöistä EU:n tiellä kohti kestävämpiä elintarvikejärjestelmiä, kun käytetään kestävämpiä maatalouskäytäntöjä, tehostetaan uusiutuvien energialähteiden käyttöä, varmistetaan tiukemmat vaatimukset eläinten hyvinvoinnille ja autetaan varmistamaan korkeammat tulot eurooppalaisille viljelijöille;
2. kehottaa komissiota tekemään vaikutustenarvioinnin luonnonmukaisessa viljelyssä olevan EU:n maatalousmaan osuudesta; katsoo, että luonnonmukaisen maatalouden kehittäminen tuottaa monia myönteisiä ulkoisvaikutuksia ja hyötyjä ilmastonmuutoksen hillitsemiselle, biologiselle monimuotoisuudelle ja maaperän suojelulle ja edistää Pelloilta pöytään -strategian ja biologista monimuotoisuutta koskevan strategian tavoitteiden saavuttamista; panee samalla merkille, että muilla kestävillä tuotantomalleilla ja viljelymenetelmillä, kuten integroidulla tuotannolla ja biologisella torjunnalla, voidaan edistää vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamista;
3. korostaa, että luonnonmukaisen maatalouden käytössä olevan maatalousmaan osuus vaihtelee huomattavasti jäsenvaltioiden välillä; korostaa, että tämä on otettava huomioon kehitettäessä luonnonmukaisen tuotannon lisäämiseen tähtääviä politiikkoja ja välineitä, ja kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota kehityksessä jälkeen jääneiden jäsenvaltioiden tukemiseen;
4. vaatii, että kaikkien tässä yhteydessä ehdotettujen toimenpiteiden ja välineiden olisi perustuttava tarkkoihin analyysihin ja vaikutustenarviointeihin; katsoo, että lainsäädännössä ja luonnonmukaista tuotantoa koskevissa toimintasuunnitelmissa on oltava riittävästi joustovaraa, jotta voidaan ottaa huomioon luonnonmukaisen maatalouden luonteen ja olosuhteiden erot jäsenvaltioissa;
5. huomauttaa, että komission on EU:n uuden luonnonmukaista tuotantoa koskevan asetuksen (EU) 2018/848 vuonna 2022 tapahtuvan käyttöönoton yhteydessä varmistettava järjestelmällinen ja maltillinen siirtymä suhteessa EU:n vanhaan luonnonmukaista tuotantoa koskevaan lainsäädäntöön, jotta luomuala voi tutustua uuteen sääntelyyn nopeasti ja varmasti; kehottaa komissiota tekemään uudesta asetuksesta vaikutustenarvioinnin viiden vuoden kuluttua sen täytäntöönpanosta, jotta siihen voidaan tehdä tarvittavia mukautuksia;
6. korostaa, että Pelloilta pöytään -strategiassa kaavailun luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisten alueiden kehittämisen ja kasvun, joilla on keskeinen rooli elinvoimaisten maaseutualueiden elvyttämisessä ja ylläpitämisessä, on oltava markkinavetoisia ja niihin on liityttävä kokonaisvaltaista toimitusketjun kehittämistä, jalostus mukaan lukien, sekä politiikkatoimia, joilla edistetään luonnonmukaisten elintarvikkeiden tarjontaa ja kysyntää ja varmistetaan kuluttajien luottamus;
7. korostaa, että näiden lähestymistapojen yhdistelmän olisi mahdollistettava tasapainoinen kehitys, jossa otetaan huomioon markkinoiden kyky ottaa vastaan luonnonmukaisia tuotteita, jotta voidaan turvata luonnonmukaisen tuotannon markkinoiden ja luonnonmukaisen maatalouden tuleva kannattavuus;

8. korostaa tässä yhteydessä tarvetta poistaa liiallinen hallinnollinen taakka; painottaa, että luonnonmukaisten tuotteiden kuluttajien, jotka ovat valmiita maksamaan korkeampaa hintaa, ei pitäisi joutua yksin tukemaan luonnonmukaisen maatalouden ympäristöhyötyjä, vaan luonnonmukaisia maataloustuottajia olisi myös YMP:n talousarviossa palkittava asianmukaisesti erityisistä julkishyödykkeistä, joita he tuottavat suojelemalla ympäristöä ja luonnonvaroja, vähentämällä tuotantopanoksia ja tukemalla tiukempia eläinten hyvinvointia koskevia vaatimuksia;
9. korostaa, että maatalouden kestävyys ja häiriönsietokyvyn edistämisen EU:n elintarvikejärjestelmässä olisi oltava ensisijainen tavoite ja että luonnonmukainen maatalous on keskeinen tekijä ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamisessa; katsoo, että kestävä innovointi luonnonmukaisen maatalouden ja laajemmin agroekologian kaltaisissa käytännöissä voi lisätä viljelyjärjestelmien moninaisuutta;
10. tähdentää, että erilaisten maatalousjärjestelmien rinnakkaiselo on tärkeää, koska monimuotoisuudella on olennainen merkitys elintarvikejärjestelmän turvallisuudelle ja resilienssille ja se hyödyttää kestävästä kehitystä; toteaa, ettei ole olemassa yhtä ainoaa maatalousmallia, joka sopisi kaikille maille ja alueille, ja painottaa, että erilaisten kestävien maatalousmallien hyödyt olisi tunnustettava;
11. korostaa, että on tärkeää jatkaa luonnonmukaisen tuotannon tuotosten lisäämistä, jotta estetään elintarviketuotannon ekologisen jalanjäljen kasvu EU:n ulkopuolisissa maissa samalla kun EU:n alueilla siirrytään enemmän luonnonmukaiseen viljelyyn;
12. huomauttaa, että EU:n toimintasuunnitelman onnistuminen edellyttää jäsenvaltioiden sekä alueellisten ja paikallisten viranomaisten tukemista ja mobilisointia ottaen huomioon niiden erityispiirteet ja erilaiset lähtökohdat; katsoo, että tarvittaessa alueellisten ja paikallisten luonnonmukaista tuotantoa koskevien toimintasuunnitelmien olisi myös osaltaan edistettävä luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä;
13. katsoo siksi, että jäsenvaltioita olisi kannustettava laatimaan omat luonnonmukaista maataloutta koskevat kansalliset strategiansa ja kehittämään omia kansallisia ja/tai alueellisia luonnonmukaista tuotantoa koskevia toimintasuunnitelmia koordinoitusti kansallisten strategiasuunnitelmien kanssa, joilla olisi oltava korkea tavoitetaso luonnonmukaisen maatalouden kehittämiseksi ja realistiset ja konkreettiset tavoitteet, toimet, aikataulut ja talousarviot, mukaan lukien viljelijöille suunnatut kannustimet, jotka helpottavat valintaa ja tukevat alhaalta ylöspäin suuntautuvia aloitteita;
14. kehottaa komissiota varmistamaan, että näitä ehtoja noudatetaan täysimääräisesti hyväksyessä jäsenvaltioiden toimittamia kansallisia strategiasuunnitelmia, ja varmistamaan, että käytettävissä on riittävät taloudelliset resurssit ja tehokkaimmat välineet asiaankuuluvien alan kehitystä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi; painottaa tarvetta vaihtaa osaamista ja parhaita käytäntöjä, koska joillakin jäsenvaltioilla on enemmän kokemusta kunnianhimoisten kansallisten suunnitelmien laatimisesta ja täytäntöönpanosta;
15. kehottaa komissiota sisällyttämään tämän tyyppisen vaihdon suunniteltujen julkisten seurantakokousten yhteyteen; korostaa, että kansallisten luonnonmukaista tuotantoa koskevien toimintasuunnitelmien olisi tarjottava ennustettavuutta ja selkeyttä

maataloustuottajille ja teollisuudelle sekä kannustettava siten luonnonmukaisen maatalouden kehittämiseen ja luonnonmukaisten tuotteiden kaupallistamiseen;

16. pitää myönteisenä luonnonmukaista maataloutta koskevan asetuksen soveltamisalan laajentamista koskemaan tiettyjä maatalouteen läheisesti liittyviä tuotteita, kuten suolaa, jotka eivät sisälly SEUT-sopimuksen liitteessä I olevaan luetteloon; ilmaisee kuitenkin huolensa luonnonmukaista suolaa koskevasta raportista, jonka luonnonmukaista tuotantoa koskevaa teknistä neuvontaa antava asiantuntijaryhmä (EGTOP) julkaisi 6. elokuuta 2021, sillä siinä kannatetaan EU:n luomutunnuksen laajentamista koskemaan tuotantomenetelmiä, jotka eivät ole asetuksen (EU) 2018/848 periaatteiden mukaisia; kehottaa näin ollen komissiota olemaan noudattamatta EGTOP:n neuvoja;
17. korostaa, että saavuttaakseen parhaan mahdollisen synergian sekä kansallisessa strategiasuunnitelmassa asetetun tavoitteen luonnonmukaiseen maataloustuotantoon käytetyn pinta-alan laajentamisesta jäsenvaltioiden olisi otettava kaikki sidosryhmät, erityisesti luonnonmukaiset maataloustuottajat ja yhdistykset, osuuskunnat, paikallis- ja alueviranomaiset, maatalouselintarviketeollisuus koko arvoketjun mitalta, maatalouselintarvikkeiden tukkukauppiat, kuluttajien ja yksityisen sektorin edustajat sekä majoitus- ja ravitsemisala, mukaan lukien laitospuokalat ja ravitsemuskasvatusalan yhdistykset, sekä kansalaiset mukaan kuulemisprosessiin suunnitellessaan, hyväksyessään ja tarkistaessaan kansallisia ja/tai alueellisia luonnonmukaista tuotantoa koskevia toimintasuunnitelmiaan;
18. toteaa, että luonnonmukainen tuotanto tarjoaa parempaa taloudellista tuottoa viljelijöille mutta siihen liittyy usein korkeampia tuotantokustannuksia, minkä vuoksi se edellyttää riittäviä markkinahintoja ja suoraa tukia kustannusten kattamiseksi, jotta mahdollistettaisiin maataloustuottajien kohtuulliset tulot;
19. huomauttaa, että korkeammat kuluttajahinnat voivat olla este laajentamiselle, mutta ne ovat tällä hetkellä tarpeen luonnonmukaisen tuotannon tukemiseksi; muistuttaa, että joissakin tapauksissa luonnonmukaiset maataloustuotteet eivät saa jalansijaa markkinoilla, minkä vuoksi maataloustuottajien on myytävä luonnonmukaisesti tuotetut tuotteet perinteisesti tuotettuina tuotteina halvemmalla hinnalla;
20. muistuttaa, että luonnonmukaiseen maatalouteen liittyy erittäin tiukkoja tuotantostandardeja; korostaa tarvetta kiinnittää huomiota luonnonmukaisten tuotteiden kohtuuhintaisuuteen ja siten niiden saatavuuteen; korostaa voimakkaasti, että tuottajia on tuettava siirtymisessä luonnonmukaiseen tuotantoon ja että heidän on voitava hyötyä luonnonmukaisen maatalouden tuomasta lisäarvosta; toteaa, että kuten perinteisten tuotteiden kohdalla, sekä maataloustuottajat että kuluttajat hyötyisivät siitä, jos arvo jakautuisi luomutuotteiden arvoketjussa paremmin toimijoiden kesken;
21. toteaa, että luomualan kehittäminen mahdollistaa mittakaavaedut jalostuksen ja logistiikan alalla, mikä lisää tehokkuutta ja alentaa kustannuksia; korostaa hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä annetun direktiivin merkitystä alan kehitykselle ja sen varmistamiselle, että vähittäiskauppiaille ei ole liian suuria voittomarginaaleja luonnonmukaisesti tuotetuista tuotteista; katsoo myös, että luonnonmukaisia tuotteita voitaisiin sisällyttää vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston ohjelmiin, kunhan tarjontaa on riittävästi;

22. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio pyrkii parantamaan eläinten yleistä hyvinvointia, ja huomauttaa, että maataloutta ja YMP:tä koskevassa vuoden 2020 Eurobarometri-tutkimuksessa havaittiin, että 80 prosenttia EU:n kansalaisista yhdistää luonnonmukaisen maatalouden eläinten hyvinvoinnin parempaan kunnioittamiseen; korostaa tässä yhteydessä luonnonmukaisen karjankasvatuksen tukemisen merkitystä;
23. korostaa, että on tärkeää vauhdittaa luonnonmukaisen vesiviljelyn ja sen markkinoiden kehittämistä EU:ssa sekä vahvistaa tällaisten tuotteiden kysyntää ja kuluttajien luottamusta niihin; korostaa, että yksi neljästä kalastustuotteesta on peräisin vesiviljelystä; huomauttaa kuitenkin, että koska suurin osa näiden tuotteiden kulutuksesta katetaan tuonnilla, jonka osuus kokonaistarjonnasta on 60 prosenttia, alalla on valtava kasvupotentiaali, jota meidän on hyödynnettävä, jotta eurooppalaista vesiviljelyä ja erityisesti luonnonmukaista vesiviljelyä voidaan kehittää;
24. korostaa tarvetta koordinoida luonnonmukaista vesiviljelyä koskevat toimet kestävämmän ja kilpailukykyisemmän EU:n vesiviljelyn uusien strategisten suuntaviivojen 2021–2030 ja jäsenvaltioissa ja alueilla tapahtuvan alan kehittämisen kanssa;

Kysynnän kasvattaminen ja kuluttajien luottamuksen varmistaminen

25. tukee komissiota EU:n luomutunnuksen edistämässä ja luomutunnusta koskevan tiedon jakamisessa edelleen kuluttajien keskuudessa myös koulujakelujärjestelmissä, joiden uudelleen tarkastelun yhteydessä olisi annettava luonnonmukaisesti tuotetuille tuotteille suurempi osuus, sekä muissa laitoksissa, kuten hoitokodeissa; kannattaa sellaisten paikallisten luomutunnusten edistämistä, joita on olemassa useissa jäsenvaltioissa ja jotka tarjoavat vähintään samat takeet kuin EU:n luomutunnus ja joita käytetään yhdessä sen kanssa; toteaa, että koulujakelujärjestelmien pitäisi olla ravitsemusta ja kestävästä ruokavaliosta koskevan pedagogisen keskustelun perusta ja että niihin olisi yhdistettävä lapsille suunnattuja ruokavaliota parantamista koskevia tiedotus- ja valistustoimia;
26. korostaa, että on ensiarvoisen tärkeää, että luonnonmukaisesti tuotettuja tuotteita koskevien kuluttajatutkimusten jälkeen toteutetaan toimia, joilla lisätään edelleen tietoisuutta luonnonmukaisen maatalouden hyödyistä terveydelle, hyvinvoinnille ja hyvälle elämän laadulle ja samalla varmistetaan, että kuluttajien luottamusta unionissa käytettävien perinteisten viljelymenetelmien kestävyys- ja turvallisuuteen ei vaaranneta; korostaa, että on annettava tarkkaa tietoa sen varmistamiseksi, että kehitteillä olevat kestävä elintarvikemarkkintaa koskevat aloitteet eivät heikennä EU:n luomutunnusta tai aiheuta kuluttajien keskuudessa sekaannusta niiden soveltamisalan ja merkityksen osalta;
27. pitää huolestuttavina harhaanjohtavia merkintöjä, pakkauksia ja mainontaa, joiden vuoksi kuluttajien on vaikea erottaa perinteisiä tuotteita luonnonmukaisista tuotteista; panee merkille, että asetus (EU) 2018/848 ja tiheät riippumattomat tarkastukset ovat perusta kuluttajien luottamukselle luonnonmukaisiin tuotteisiin, ja kehottaa jäsenvaltioita tiedottamaan selkeästi EU:n luomutunnuksesta;
28. korostaa supermarkettien ja erilaisten elintarvikeketjujen roolia EU:n luomutunnuksen edistämässä ja tukemisessa; odottaa komission tulevia aloitteita, joilla pyritään

ohjaamaan kuluttajia paremmin elintarvikkeiden valinnassa pakkaus-, menekinedistämisen- ja tiedotuskampanjoilla, jotka perustuvat vankkaan, riippumattomaan ja toiminnalliseen tieteelliseen perustaan sekä kattaviin ja johdonmukaisiin menetelmiin; toteaa, että kaikkien EU:n elintarvikkeiden pakolliset alkuperämerkinnät voivat lisätä merkittävästi avoimuutta ja jäljitettävyyttä ja siten torjua petoksia ja laittomia tuotantomenetelmiä sekä parantaa kuluttajien luottamusta;

29. muistuttaa, että ammattikeittiöiden vaatimukset eroavat kotitalouksien vaatimuksista; korostaa, että on tärkeää tuoda lisäarvoa toimitusketjulle ja lisätä luonnonmukaisten tuotteiden jalostustasoa, jotta voidaan vastata ammattikeittiöiden tarpeisiin;
30. katsoo, että ympäristöä säästävien julkisten hankintojen vuoden 2019 uudelleentarkastelusta olisi tiedotettava paremmin jäsenvaltioissa, jotta voidaan lisätä tietoisuutta ja jotta se voisi toimia vahvana kannustimena toimille, joilla pyritään edistämään luonnonmukaista tuotantoa ja tukemaan terveellisempää ja ympäristöystävällisempää ruokavaliota laitoksissa, kuten kouluissa, sairaaloissa, vanhainkodeissa ja vankiloissa, ja että se voi myös vähentää luonnonmukaisten tuotteiden tuhlaamista jäsenvaltioissa, joissa on ylijäämiä; katsoo, että EU:n toimielinten olisi näytettävä esimerkkiä omissa tiloissaan; katsoo, että ympäristöä säästävien julkisten hankintojen käytön lisääminen edellyttää koordinoitua alan kanssa sitä edustavien organisaatioiden kautta, jotta voidaan varmistaa ongelmaton hankinta;
31. kehottaa komissiota jatkamaan nykyisiä rakenteellisia ja logistisia esteitä koskevia tutkimuksiaan ja edistämään ympäristöä säästävien julkisten hankintojen kriteerien käyttöä jäsenvaltioissa sekä tiedotusta, koulutusta ja luonnonmukaisten tuotteiden edistämistä koskevia toimia tämän toimenpiteen vaikuttavuuden lisäämiseksi; huomauttaa, että ympäristöä säästävien julkisten hankintojen käytön lisäämisestä olisi päätettävä kansallisella tasolla kansallisen kysynnän ja kansallisissa luonnonmukaista tuotantoa koskevissa toimintasuunnitelmissa asetettujen tavoitteiden mukaisesti; katsoo, että ympäristöä säästävissä julkisissa hankinnoissa on painotettava voimakkaasti EU:n luomutuotteita, mikä edistäisi tuotantoa ja auttaisi EU:ta saavuttamaan ilmastotavoitteensa;
32. korostaa, että luonnonmukaista tuotantoa ja jalostusta on kehitettävä asianmukaisella tavalla alue- ja paikallistasolla siten, että paikalliset luomuviljelijät osallistuvat siihen; kannattaa sellaisten alueellisten kestävien elintarvikejärjestelmien kehittämistä, jotka perustuvat kaikkien elintarvikealan sidosryhmien yhteistyöhön; pitää valitettavana, että luonnonmukaisten tuotteiden käytöstä julkisissa ruokaloissa ja ravintoloissa ei ole todennettua tietoa;
33. huomauttaa, että paikallisilla, alueellisilla ja kansallisilla viranomaisilla sekä maataloustuottajajärjestöillä ja maatalouselintarvikkeiden tukkukauppiaille on tärkeä rooli luomualan rakenteiden tukemisessa tuotannon, kollektiivisen jalostuksen, logistiikan ja kaupan osalta, luomuviljelijöiden maansaannin helpottamisessa, tuottajien keskinäisen sekä tuottajien ja kuluttajien välisen yhteistyön helpottamisessa sekä ravitsemispalvelujen kanssa;
34. korostaa lisäksi paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten roolia yleisen tietoisuuden lisäämisessä kaiken tyyppisistä kestävästä viljelymenetelmistä,

luomutuotteiden toimittamisessa ruokaloihin sekä esikoulujen ja koulujen opetusohjelmien kehittämisessä;

35. huomauttaa tässä yhteydessä, että viljelijöiden markkinat paikallis- ja aluetasolla ovat tehokas keino kuroa umpeen tuottajien ja kuluttajien välistä kuilua ja että niitä olisi edistettävä; muistuttaa myös, että paikallis- ja alueviranomaiset ja viljelijäyhdistykset tarjoavat erittäin arvokasta teknistä apua luomuviljelijöille ja siirtymävaiheessa oleville viljelijöille, mikä on ratkaisevan tärkeää näiden viljelykäytäntöjen toteuttamiseksi ja edellyttää riittävää rahoitusta YMP:stä ja muista lähteistä;
36. korostaa, että kaikkien viranomaisten on varmistettava, että sääntelykehys mahdollistaa edelleen alan kehityksen ja edistää sitä, ja pidettävä samalla hallinnollinen taakka mahdollisimman pienenä; muistuttaa, että monissa jäsenvaltioissa paikallis- ja alueviranomaiset ovat jo pitkään tukeneet osaltaan luonnonmukaisen maatalouden kehittämistä erityisesti hallinnoimalla ja toteuttamalla maaseudun kehittämisohjelmia;
37. korostaa, että paikallis- ja alueviranomaisten osallistuminen edellyttää paikkalähtöistä lähestymistapaa alueellisen toimintasuunnitelman 2030 periaatteiden mukaisesti, jotta voidaan vastata maaseudun, kaupunkien ja niiden lähiympäristön erilaisiin tarpeisiin kaikkialla Euroopassa;
38. korostaa, että luonnonmukaista tuotantoa koskevan toimintasuunnitelman onnistuminen riippuu yksityisen sektorin vahvemmassa osallistumisesta kysynnän tukemiseen ja kohtuullisen tulotason tarjoamiseen viljelijöille erityisesti maissa, joissa on vähemmän kehittyneet luonnonmukaisten tuotteiden markkinat ja tuotanto; kehottaa komissiota määrittelemään välineitä, joiden avulla jäsenvaltiot voivat kannustaa vähittäiskauppaketjuja auttamaan aktiivisesti edistämään ja tiedottamaan luonnonmukaisten tuotteiden kulutuksen merkityksestä ja luomaan paikallisia luonnonmukaisten tuotteiden toimitusketjuja; korostaa, että luonnonmukaisen tuotannon kasvun on perustuttava ennen muuta yksityisen kysynnän kasvuun eikä pelkästään poliittisiin kannustimiin;
39. korostaa, että on tärkeää lisätä luonnonmukaisten elintarvikkeiden toimitusketjun avoimuutta ja kaikkien tuotanto- ja jakeluprosessien tehokkaampaa jäljitettävyyttä ottaen huomioon eurooppalaisten kuluttajien vaatimukset saada enemmän tietoa kuluttamiensa elintarvikkeiden alkuperästä ja tuotantomenetelmistä; pitää myönteisinä vähittäiskauppioiden vapaaehtoisia aloitteita, jotka koskevat siirtymävaiheen tuotteiden ostamista korkeammalla hinnalla, ja katsoo, että tällaisia aloitteita olisi edistettävä;
40. ottaa asianmukaisesti huomioon vaikeudet, joita vähittäiskauppiat yhdenmukaistettujen markkinointisääntöjen puutteen vuoksi kohtaavat markkinoidessaan siirtymävaiheen tuotteita kuluttajille, ja kehottaa komissiota arvioimaan toimenpiteitä, joilla helpotetaan tällaisten tuotteiden markkinointia, esimerkiksi yhdenmukaistettujen merkintöjen avulla;
41. korostaa, että on olennaisen tärkeää, että komissio, jäsenvaltiot ja sidosryhmät osallistuvat aktiivisesti sellaisten keinojen määrittämiseen, joilla nykyisistä sertifiointi- ja valvontamekanismeista voidaan tehdä vankempia, jotta voidaan ehkäistä petoksia luonnonmukaisessa tuotannossa ja kaupassa;

42. katsoo, että sertifiointi- ja valvontamekanismien on sovelluttava paremmin luomuviljelijöiden todellisuuteen ja että prosessia on yksinkertaistettava muun muassa tietoteknisten ratkaisujen avulla;
43. korostaa, että erityistä huomiota on kiinnitettävä sertifiointielinten hyväksymismenettelyihin; korostaa, että luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymiseen liittyvä sertifiointiprosessi on edelleen hankala ja vaikea toteuttaa ja että sitä olisi helpotettava erityisesti pienviljelijöiden tapauksessa; katsoo, että viljelijöitä olisi tuettava sertifiointikustannusten kattamisessa;
44. korostaa, että EU:lla on oltava käytössään yhdenmukaistettuja eurooppalaisia luonnonmukaisen maatalouden tuotantopanosten sertifiointijärjestelmiä, jotta vältetään erilaisia vaatimuksia ja valvontajärjestelmiä käyttävien yksityisten sertifiointien lisääntyminen; pyytää komissiota edistämään yhdenmukaistamista EU:n tasolla luonnonmukaista tuotantoa koskevan toimintasuunnitelman avulla;
45. kehottaa komissiota vahvistamaan tullitarkastuksia suorilla ja yhdenmukaisilla valvontamekanismeilla koordinoitusti jäsenvaltioiden kanssa ja täysin toissijaisuusperiaatetta noudattaen, jotta voidaan estää elintarvikepetokset, elintarvikkeiden väärentäminen ja sellaisten tuotteiden tuonti, jotka eivät ole luonnonmukaista tuotantoa koskevien EU:n standardien mukaisia, sekä välttää riski siitä, että EU:n luonnonmukainen tuotanto joutuu epäedulliseen kilpailuasemaan standardien maailmanlaajuisen yhdenmukaistamisen puutteen ja kuluttajille aiheutuvien kustannusten kasvun vuoksi; korostaa tässä yhteydessä, että asianomaisten tulliviranomaisten osallistumista on lisättävä, jotta voidaan taata luonnonmukaisten tuotteiden laatu ja turvallisuus ja varmistaa reilu kilpailu tuottajien välillä EU:ssa ja sen ulkopuolella;
46. pitää valitettavana, että luonnonmukaista tuotantoa koskevassa toimintasuunnitelmassa ei viitata lainkaan niihin vaikeuksiin ja suuriin kustannuksiin, joita alalle aiheutuu siitä, että viljelyssä, sadonkorjuussa, kuljetuksessa, varastoinnissa ja jalostuksessa joudutaan ottamaan käyttöön asianmukaisia toimenpiteitä, jotta ei-hyväksytyt tuotteet, esimerkiksi muuntogeeniset organismit, voidaan pitää luonnonmukaisen tuotantoketjun ulkopuolella;
47. korostaa, että EU:sta peräisin olevat maataloustuotteet ovat kansainvälisesti tunnustettuja korkean laatunsa ansiosta; katsoo, että tarvitaan myönteisiä ja kauppaa edistäviä toimia, jotta EU:n luomutuotteita voidaan edelleen edistää kansainvälisesti; tunnustaa tässä yhteydessä EU:n luonnonmukaista tuotantoa koskevan menekinedistämispolitiikan potentiaalisen roolin; korostaa, että siinä olisi tunnustettava EU:n kestävien tuotantomenetelmien, käytäntöjen ja tuotteiden laaja kirjo;
48. huomauttaa, että maantieteelliset merkinnät, joita EU:n menekinedistämispolitiikka tukee, edistävät merkittävästi talouskasvua monilla maaseutualueilla ja ovat Euroopan maatalouden lippulaiva; pyytää komissiota tiedottamaan parlamentille luonnonmukaisten tuotteiden markkinoiden laajentumismahdollisuuksista ja nopeuttamaan käynnissä olevia neuvotteluja, jotta voidaan siirtää vastaavuusjärjestelmästä EU:n luonnonmukaisten tuotteiden tuontinormien noudattamista koskevaan järjestelmään;

49. tukee maailmanlaajuisista siirtymistä kestäviin elintarvikejärjestelmiin; katsoo, että EU:n tason toimilla, erityisesti vihreän kehityksen ohjelmalla, olisi pyrittävä säännöllisesti lisäämään ympäristötietoisuutta kaikkialla maailmassa; pitää valitettavana, että vapaakauppasopimuksissa ei aina kiinnitetä riittävästi huomiota eroihin ympäristönsuojelua ja eläinten hyvinvointia koskevissa EU:n ja kolmansien maiden maataloustuotantostandardeissa, mikä estää EU:n maataloustuottajia tekemästä lisää ympäristöinvestointeja, muun muassa luonnonmukaiseen tuotantoon;

Siirtymän tukeminen ja koko arvoketjun vahvistaminen

50. katsoo, että kansallisten strategiasuunnitelmien tavoitteiden täyttämiseksi riittävä yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) talousarvio ja yhteensopivuus muiden EU:n rahastojen ja ohjelmien talousarvion kanssa ovat keskeisessä asemassa, jotta viljelijöille voidaan luoda kannustimia siirtyä luonnonmukaisiin maatalouskäytäntöihin ja ylläpitää niitä asianmukaisella rahoituksella varustettujen maaseudun kehittämistoimenpiteiden tai taloudellisesti houkuttelevien ympäristöjärjestelmien avulla tai näiden yhdistelmällä;
51. vaatii, että sekä perinteisten että luomuviljelijöiden saatavilla on oltava ekojärjestelmiä ja että ne on suunniteltava siten, että ne ovat yhteensopivia maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteiden kanssa ja täydentävät niitä; muistuttaa, että on tärkeää tukea luonnonmukaisia maataloustuottajia myös siirtymävaiheen jälkeen; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan luonnonmukaisen maatalouden sukupolvenvaihdosta asiaankuuluvilla julkisilla politiikoilla, edistämään maatalousyrittäjyyttä naisten keskuudessa ja tukemaan elinkelpoisten pienten ja keskisuurten luomutilojen kehittämistä;
52. pitää valitettavana, että YMP:n määrärahat ovat pienentyneet kahden viime vuosikymmenen aikana samalla kun maatalousalalle asetetut vaatimukset ovat kasvaneet; panee merkille, että nykyisen YMP:n määrärahoista vain 1,8 prosenttia käytetään luonnonmukaisen maatalouden tukitoimiin, ja suhtautuu myönteisesti siihen, että uusi YMP antaa erityisesti ekojärjestelmien ja maaseudun kehittämistoimenpiteiden avulla jäsenvaltioille enemmän joustovaraa lisätä luomualalle osoitettuja määrärahoja;
53. panee merkille lyhyiden, paikallisten ja kausittaisten ja älykkäiden elintarvikkeiden toimitusketjujen ja suoramarkkinointimahdollisuuksien, myös viljelijöiden markkinoiden, potentiaalın luonnonmukaisen tuotannon tuottajille ja maaseudun talouksille, jotta ne voivat tuottaa ympäristöhyötyjä ja eläinten hyvinvointiin liittyviä hyötyjä ja samalla turvata tulot, säilyttää ja luoda työpaikkoja, varmistaa maaseutualueiden elinvoimaisuuden ja kuroa umpeen EU:n tuottajien ja kuluttajien välistä kuilua; panee merkille, että markkinoiden kehitys on luomualan kestävä kehityksen kannalta keskeinen tekijä;
54. kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan riittävästi resursseja sellaisiin investointeihin, joiden avulla voidaan helpottaa lyhyiden elintarvikeketjujen kehittämistä esimerkiksi lisäämällä liikkuvien teurastamoiden tai mautiloilla sijaitsevien jalostuslaitosten määrää; katsoo, että paikallisten toimitusketjujen käyttöä olisi suosittava julkisten hankintamenettelyjen yhteydessä; korostaa, että keskittyminen paikalliseen tuotantoon ja lyhyisiin ketjuihin ei saisi johtaa lisäesteisiin EU:n sisämarkkinoilla;

55. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisesti luonnonmukaisten toimitusketjujen rakenteen parantamiseen ja luonnonmukaisten tuottajien tuottajaorganisaatioiden valmiuksien kehittämiseen; kehottaa jäsenvaltioita käyttämään ”alakohtaisia toimia” ja kaikkia käytettävissä olevia toimenpiteitä parantaakseen luomutuottajien järjestäytymistä kaikilla asiaankuuluvilla aloilla ja auttaakseen heitä väliaikaisen ylituotannon tapauksessa;
56. huomauttaa, että luonnonmukaisilla maataloilla, joiden tuotanto on määrällisesti vähäisempää ja siten kalliimpaa, voi olla vähemmän neuvotteluvoimaa kaupallisissa sopimuksissa ja ne voivat sen vuoksi olla erityisen haavoittuvia suhteessa epäterveisiin kaupallisiin käytäntöihin, jotka liittyvät erityisesti herkästi pilaantuvien tavaroiden viivästyneisiin maksuihin, viime hetken peruutuksiin tai siihen, että tavarantoimittajat pakotetaan maksamaan myymättömistä ja hukkaan menneistä tuotteista; korostaa, että tarvitaan selkeät sopimusehdot ja luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuottajien työn oikeudenmukainen tunnustaminen, ja katsoo, että olisi edistettävä toimitusketjusopimusten kaltaisia välineitä;
57. suhtautuu myönteisesti komission tukeen bioalueiden kehittämiseksi jäsenvaltioissa, koska ne ovat luonteeltaan monikäyttöisiä, edistävät lyhyitä toimitusketjuja ja luovat synergiaa muun muassa maataloustuottajien, kuluttajien, jalostusyhtiöiden, vähittäismyyjien, majoitus- ja ravitsemisalalan ja kulttuuriyritysten välille; kehottaa komissiota antamaan jäsenvaltioille tietoja välineistä, joita ne voisivat käyttää edistääkseen bioalueiden kehittämistä, kiinnittäen erityistä huomiota kaupunkialueisiin; toteaa, että niiden onnistuminen riippuu vahvasta alueellisesta yhdentymisestä ja paikallis- ja alueviranomaisten osallistumisesta;
58. korostaa, että on erittäin tärkeää laajentaa luonnonmukaista maataloutta koskevaa jäsennellyä tietämyksen ja hyvien käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden ja maataloustuottajien keskuudessa; korostaa tieteenharjoittajien, maatalouskorkeakoulujen ja laajemman koulutussektorin, neuvontapalvelujen tai konsulttien, viljelijöiden ja heidän yhdistystensä ja järjestöjensä sekä yhteiskunnan välisen yhteistyön tehostamisesta saatavia hyötyjä; korostaa, että luonnonmukaista tuotantoa kehitettäessä tärkeässä asemassa ovat riippumattomat maatalojen neuvontapalvelut, jotka jäsenvaltioiden on sisällytettävä YMP:n strategiasuunnitelmiinsa, ja korostaa, että niille on osoitettava riittävästi varoja;
59. toteaa, että yhteisen tutkimuskeskuksen raportin ”Modeling environmental and climate ambition in the agricultural sector with the CAPRI model”⁸ mukaan luonnonmukaisen maataloustuotannon ja ravinnehuollon tuottavuutta on parannettava, mitä voidaan tukea täsmäviljelyn, uusien digitaalitekniikoiden ja muiden innovatiivisten tekniikoiden avulla;
60. toteaa, että innovatiiviset digitaaliset välineet voivat lisätä merkittävästi avoimuutta ja jäljitettävyyttä ja siten torjua petoksia ja laittomia tuotantomenetelmiä sekä parantaa kuluttajien luottamusta; kannustaa siksi komissiota varmistamaan muun muassa YMP:n strategiasuunnitelmien avulla digitaalitekniikan, kuten täsmäviljelyn ja lohkoketjun,

⁸ Barreiro Hurlé, J., Bogonos, M., Himics, M., Hristov, J., Perez Dominguez, I., Sahoo, A., Salputra, G., Weiss, F., Baldoni, E. ja Elleby, C., *Modelling environmental and climate ambition in the agricultural sector with the CAPRI model*, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, 2021.

laajemman käyttöönoton luonnonmukaisessa maataloudessa; korostaa kuitenkin, että nämä teknologiat täydentävät luonnonmukaisen maatalouden kestävyteen sovellettavaa systeemiä lähestymistapaa ja että datan osalta on varmistettava viljelijöiden yksityisyys, kannattavuus ja riippumattomuus;

Luonnonmukaisen viljelyn kestäväan kehitykseen tuoman panoksen lisääminen

61. muistuttaa tutkimuksen ja innovoinnin merkityksestä luonnonmukaisen maatalouden kestävyydelle ja biologista monimuotoisuutta, ilmastonmuutosta ja ilmastonmuutokseen sopeutumista, eläinten hyvinvointia ja resurssien tehokasta käyttöä koskeviin yhteiskunnallisiin odotuksiin vastaamisessa ja suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen varata Horisontti Eurooppa -puiteohjelman rahoitusta näiden tavoitteiden tukemiseen; korostaa tässä yhteydessä, että tarvitaan tutkimusta ja innovointia, joilla edistetään siirtymistä luonnonmukaiseen maatalouteen, karjankasvatus mukaan luettuna, jotta voidaan löytää vaihtoehtoja tietyille tuotantopanoksille sekä maataloudessa että jalostuksessa, lisätä satoja ja varmistaa tarvittavan valkuaisrehun, vitamiinien, kasvinsuojeluaineiden, erityisesti biotorjuntaratkaisujen, lannoitteiden ja geenivarojen saatavuus, ja kehittää edelleen vankkoja viljelyjärjestelmiä sekä lisätä kykyä sietää kuivuutta, tuholaisia ja tauteja; kehottaa komissiota edistämään yhteistyötä luonnonmukaisten ja perinteisesti tuotettujen elintarvikkeiden ja perinteisen ja luonnonmukaisen maatalouden parissa toimivien tutkimusyhteisöjen välillä etenkin maatalouden eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden EIP-AGRI:n kautta;
62. kannustaa tieteeseen perustuvaan lähestymistapaan käsiteltäessä maaperän hedelmällisyyttä sekä tarvetta kehittää, hyväksyä ja kannustaa innovaatioita uusissa kasviraavinteiden lähteissä luonnonmukaisessa maataloudessa, mukaan lukien ravinteiden kierrätyksen lisääminen asianmukaisella käsittelyllä ja ravinteiden erottelulla, ja tarpeen mukaan uusiutuvista lähteistä, kuten biomassajätteistä ja eläinten lannasta tuotettuja lannoitevalmisteita, jotta vältetään pitkäaikainen ravinnevaje; muistuttaa, että karjanlanta on tärkeä luonnonmukainen lannoite, ja kannustaa sen kestäväan käyttöön maataloussyklissä; kehottaa komissiota arvioimaan, voidaanko uusia kierrätysmateriaaleja, jotka sisältävät välttämättömiä kasviraavinteita (fosforia, kaliumia ja typpeä), tulevaisuudessa lisätä asetuksessa (EU) 2018/848 olevaan luetteloon tuotantopanoksista luonnonmukaisen maatalouden periaatteiden mukaisesti ja laadun, turvallisuuden ja kuluttajien luottamuksen varmistamiseksi;
63. kehottaa lisäämään tutkimusta ja tietoa kasvibiostimulanttien ja biopohjaisten maanparannusaineiden käytön mahdollisista hyödyistä luonnonmukaisissa viljelyjärjestelmissä sekä siitä, miten ne edistävät ravinteiden imeytymistä ja parempaa suorituskykyä tässä tuotantomallissa, jotta mahdollistetaan niiden laajempi käyttö ja autetaan kaventamaan luonnonmukaisen ja perinteisen sadon välistä kuilua; huomauttaa, että erilaisten ulkoisten ravinteiden asianmukaisen tilakohtaisen yhdistelmän käytön edistäminen biologisen typen sitomisen lisäksi voisi vastata luonnonmukaisten viljelyjärjestelmien ravinnetaseiden epätasapainon aiheuttamaan haasteeseen;
64. korostaa, että Euroopan unionissa tarvitaan kiireellisesti luonnonmukaisten valkuaiskasvien tuotannon kehittämistä ja luonnonmukaisten palkokasvien tuotannon edistämistä, myös rehujärjestelmissä, jotta voidaan vähentää luonnonmukaisen

tuotannon riippuvuutta tuonnista; kehottaa komissiota laatimaan tätä asiaa koskevan strategisen suunnitelman;

65. suhtautuu myönteisesti luonnonmukaisen maatalouden panokseen synteettisten torjunta-aineiden käytön vähentämisessä ja kehottaa komissiota torjunta-aineiden kestäväää käyttöä koskevaa uutta lainsäädäntöä laatiessaan määrittelemään biotorjunta-aineet ja lisäämään sellaisten biotorjuntaratkaisujen ja luonnollisten aineiden saatavuutta, joiden käyttömahdollisuudet ovat huomattavasti laajempia, parantamalla ja nopeuttamalla arviointi- ja lupamenettelyä;
66. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita biologisista vähäriskisistä torjunta-aineista 15. helmikuuta 2017 annetusta parlamentin päätöslauselmasta⁹ ja korostaa, että on tuettava turvallisten, tehokkaiden ja kohtuuhintaisten vaihtoehtoisten kasvinsuojeluaineiden kehittämistä ja edistettävä niiden laajempaa käyttöä erityisesti helpottamalla sekä perusaineiden lupamenettelyä että niiden käytön laajentamista tärkeänä osana luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä; korostaa tarvetta luoda edellytykset luonnonmukaisten kasvinsuojeluaineiden ja lannoitteiden yhtäläiselle saatavuudelle jäsenvaltioissa; korostaa, että ympäristössä esiintyvät torjunta-ainejäämät voivat mahdollisesti vaikuttaa myös luonnonmukaisiin tuotteisiin;
67. huomauttaa, että luomuviljelijöitä, jotka takaavat korkeat ympäristönormit tuotannossa, ei saa asettaa vastuuseen riskeistä, joihin he eivät voi vaikuttaa, ja kehottaa komissiota edistämään edelleen torjunta-ainejäämiä koskevien havaintojen käsittelyn yhdenmukaistamista;
68. korostaa riittävien ja laadukkaiden luonnonmukaisten siementen, monimuotoisen aineiston ja korkeasatoisten kasvilajikkeiden, alkuperäislajikkeiden ja paikallisesti hyväksytyjen lajikkeiden, merkitystä; korostaa niiden mahdollisuuksia vahvistaa sietokykyä kasvitauteja ja ilmastonmuutoksen vaikutuksia vastaan; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia luonnonmukaisten siementen markkinoiden toiminnan parantamiseksi myös toteuttamalla erityistoimenpiteitä, ja uskoo, että siirtymäkaudet auttaisivat tämän saavuttamisessa; kehottaa komissiota varmistamaan, että luonnonmukaisten siementen ja luonnonmukaisen eläinten jalostuksen tutkimukseen osoitetaan riittävästi määrärahoja;
69. korostaa, että on tärkeää tukea ohjelmia, joiden avulla säilytetään ja valitaan paikallisia rotuja, jotka kestävyytensä vuoksi soveltuvat erityisen hyvin luonnonmukaiseen maatalouteen; korostaa, että on tuettava perinteisten viljelykasvien jalostusta terveiden ja kestävien lajikkeiden kehittämiseksi ja että uusia luonnonmukaisia siemeniä ja maatalouskäytäntöjä kehitettäessä tarvitaan nykyaikaisia, kestäviä ja innovatiivisia menetelmiä ja on säilytettävä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso;
70. korostaa tässä yhteydessä roolia, joka tieteellisillä innovaatioilla voi olla kasvinjalostuksessa, erityisesti lajikkeiden vastustuskyvyn parantamisessa, geenivarojen monimuotoisuuden edistämässä ja elintarvikkeiden tuotantojärjestelmien vahvistamisessa, ja muistuttaa samalla, että muuntogeenisten siementen (GMO) käyttö ei ole sallittua luonnonmukaisessa maataloudessa;

⁹ EUVL C 252, 18.7.2018, s. 184.

71. tukee komission aikomusta laajentaa EU:n markkinoiden seurantakeskusten analyysia koskemaan luonnonmukaisia tuotteita; korostaa, että on tärkeää tehostaa luonnonmukaisen tuotannon alaa koskevien tarkkojen ja ajantasaisten tietojen keruuta ja parantaa niiden saatavuutta, myös alueellisella tasolla, jotta voidaan arvioida paremmin sen ympäristöllisiä, taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia;
72. katsoo, että tähän olisi sisällyttävä tietoja alan panoksesta ympäristön kestävyyyteen sekä tietoja tuotannosta, jalostuksesta, kulutuksesta, myös hotelli- ja ravintola-alalla ja julkisissa ruokaloissa, EU:n sisäisestä ja EU:n ulkopuolisten maiden kanssa käytävästä kaupasta sekä tuottajahinnoista ja vähittäishinnoista, kuluttajien mieltymyksistä, toimitusketjujen rakenteista, lisäarvosta ja viljelijöiden osuudesta toimitusketjuissa; on vakuuttunut siitä, että nämä tiedot ovat välttämättömiä, jotta voidaan muokata ja seurata luonnonmukaista tuotantoa koskevaa EU:n politiikkaa ja toteuttaa toimia tarjonnan ja kysynnän epätasapainon korjaamiseksi, kulutus- ja tuotantosuuntausten arvioimiseksi sekä avoimuuden ja luottamuksen lisäämiseksi alalla;
73. tunnustaa yhteisen eurooppalaisen maatalouden data-avaruuden mahdollisuudet parantaa kuluttajien tietämystä ja luottamusta sekä parantaa luonnonmukaisen tuotannon toimitusketjun jäljitettävyyttä; korostaa, että kysynnän lisäämiseksi on olennaisen tärkeää tunnistaa kuluttajien tarpeet asiaankuuluvien arviointien avulla; kehottaa jäsenvaltioita tiedottamaan paremmin luonnonmukaisen tuotannon taloudellisista tuloksista; kehottaa komissiota tekemään kattavia tutkimuksia ja analyyseja vaikutuksista, joita luonnonmukaisen maatalouden lisääntymisellä olisi sekä ilmastonmuutokseen että elintarviketurvaan Euroopan unionissa;
- o
- o o
74. kehottaa puhemiestäään välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

Komissio julkaisi 25. maaliskuuta 2021 luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä koskevan EU:n toimintasuunnitelman, josta oli ilmoitettu Pelloilta pöytään -strategiassa ja biodiversiteettistrategiassa ja jossa komissio on asettanut luonnonmukaiseen maatalouteen osoitetun EU:n maatalousmaan osuutta koskevan tavoitteen ja ennakoitunut luonnonmukaisen vesiviljelyn lisääntyvän merkittävästi vuoteen 2030 mennessä. Nämä strategiat ovat osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa – komission poliittista ohjelmaa kestävää ja vuoteen 2050 mennessä ilmastoneutraalia Eurooppaa varten. Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on päättänyt laatia valiokunta-aloitteisen mietinnön tästä toimintasuunnitelmasta.

Luonnonmukaista tuotantoa koskevassa toimintasuunnitelmassa korostetaan, että tuottamalla korkealaatuisia elintarvikkeita, joiden ympäristövaikutus on vähäinen, luonnonmukainen maatalous yhdessä muiden kestävien viljelymenetelmien kanssa on keskeisessä asemassa EU:n kestävä elintarvikejärjestelmän kehittämisessä. Luonnonmukaista tuotantoa koskevassa toimintasuunnitelmassa esitetään konkreettisia toimia, jotka kattavat koko toimitusketjun elintarvikkeiden tuotannosta kulutukseen.

Toimintasuunnitelma on jaettu kolmeen toisiinsa liittyvään toimintalinjaan, jotka täyttävät vihreän kehityksen ohjelman kestävyystavoitteiden tavoitteet: 1. kysynnän kasvattaminen ja kuluttajien luottamuksen varmistaminen; 2. siirtymän tukeminen ja koko arvoketjun vahvistaminen; 3. luonnonmukaisen viljelyn kestävään kehitykseen tuoman panoksen lisääminen. Näitä kolmea toimintalinjaa tuetaan 23 toimella. Sen lisäksi, että joitakin kauden 2014–2020 luonnonmukaista tuotantoa koskevan toimintasuunnitelman toimia jatketaan, esitetään myös joukko uusia toimia ja otetaan käyttöön eri rahoituslähteitä. Luonnonmukaista tuotantoa koskevan toimintasuunnitelman väliarviointi on tarkoitus tehdä vuonna 2024. Vuosittainen ”EU:n luomupäivä” on perustettu, ja sitä vietetään 23. syyskuuta.

Sertifioidut luonnonmukaiset tuotteet ovat yleensä perinteisesti tuotettuja vastineitaan kalliimpia, koska luonnonmukaiseen tuotantoon liittyy usein korkeampia tuotantokustannuksia, minkä vuoksi ne tarvitsevat korkeampia markkinahintoja kustannusten kattamiseksi. Tämä voi olla este luonnonmukaisen tuotannon laajentumiselle, mutta samalla se on taloudellinen edellytys luonnonmukaisen maatalouden ja siihen siirtymisen jatkamiselle.

Vuonna 2019 EU:n luonnonmukaiseen maatalouteen käytettävä kokonaispinta-ala kasvoi 13,8 miljoonaan hehtaariin ja on tällä hetkellä 8,5 prosenttia EU:n käytössä olevan maatalousmaan kokonaispinta-alasta. Luonnonmukaisen tuotannon laajuudessa on huomattavia eroja jäsenvaltioiden välillä ja luonnonmukaisen maatalouden osuus maatalousmaasta vaihtelee 0,5 prosentista 26 prosenttiin. EU:n luonnonmukaista tuotantoa koskeva tavoite vuodelle 2030 edellyttää luonnonmukaisen tuotannon merkittävää kasvua vain kahdeksan vuoden kuluessa, mikä asettaa jäsenvaltiot haasteelliseen asemaan luonnonmukaista tuotantoa koskevien tavoitteidensa kunnianhimoisuuden mukauttamiseksi.

Jotta jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus luoda räätälöityjä kansallisia luonnonmukaista tuotantoa koskevia toimintasuunnitelmia, jotka toimivat tukivälineinä ja täydentävät yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) puitteissa asetettuja kansallisia luonnonmukaista tuotantoa koskevia tavoitteita, EU:n toimintaohjelmassa on ehdotettava oikeita välineitä, kannustimia,

joustavuutta ja tasapainoa Euroopan eri alueiden erilaisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi.

EU:n luonnonmukaista tuotantoa koskevassa toimintasuunnitelmassa on noudatettava kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka perustuu luonnonmukaisen maatalouden monikäyttöisiin vaikutuksiin ja edistää taloudellista, ekologista ja sosiaalista kestävyyttä tasapuolisesti sekä tukee ja aktivoi jäsenvaltioita kehittämään omia kansallisia toimintaohjelmia, jotka sisältävät konkreettisia ja ajallisesti rajattuja toimia. Näihin kansallisiin luonnonmukaista tuotantoa koskeviin toimintasuunnitelmiin olisi muiden jäsenvaltioiden tarpeisiin räätälöityjen toimien ohella sisällyttävä toimia, joilla pyritään tukemaan koko luonnonmukaisen tuotannon toimitusketjua, edistämään ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja, vahvistamaan valmiuksia edistää markkinoiden kehitystä ja auttamaan maataloustuottajia siirtymään luonnonmukaisen maatalouden hyviin käytäntöihin ja ottamaan ne käyttöön.

Ennen kaikkea EU:n luonnonmukaisen tuotannon kehittämiseen ja kasvuun on liityttävä markkinalähtöinen ja kokonaisvaltainen toimitusketjun kehitys, mukaan lukien toimenpiteet, joilla edistetään luonnonmukaisten elintarvikkeiden kysyntää edelleen ja varmistetaan kuluttajien luottamus. Luonnonmukaisen tuotannon ylituotanto voisi johtaa luonnonmukaisten tuotteiden hintojen laskuun, mikä voi viime kädessä heikentää EU:n luonnonmukaisia maataloustuottajia taloudellisesti, vähentää maataloustuottajien motivaatiota siirtyä luonnonmukaiseen tuotantoon, ja sen myötä vihreän kehityksen ohjelman ilmasto- ja ympäristötavoitteiden halutun tasoisen täyttymisen epäonnistumiseen. Sen vuoksi luonnonmukaisten elintarvikkeiden tarjonnan odotettavissa olevaan tulevaan kasvuun on vastattava vastaavan korkealla kysynnällä, jotta turvataan luonnonmukaisten markkinoiden ja luonnonmukaisen maatalouden tuleva kannattavuus EU:ssa.

Kysynnän kasvattaminen ja kuluttajien luottamuksen varmistaminen

Jotta luonnonmukaista tuotantoa koskeva toimintasuunnitelma voisi toimia jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan luonnonmukaista tuotantoa koskevien tavoitteiden tukivälineenä, olisi säädettävä riittävästä YMP:n talousarviosta, jolla luodaan maaseudun kehittämistoimenpiteiden, uusien ekojärjestelmien tai näiden yhdistelmän kautta maataloustuottajille kansallisen tason kannustimia siirtyä luonnonmukaisiin maatalouskäytäntöihin ja ylläpitää niitä. Jäsenvaltioiden tuki luonnonmukaisen maatalouden sukupolvenvaihdoksille on tältä osin ratkaisevan tärkeää.

Luonnonmukaista tuotantoa koskevan toimintasuunnitelman onnistuminen riippuu myös yksityisen sektorin vahvemmassa osallistumisesta kysynnän edistämiseen erityisesti maissa, joilla on vähemmän kehittyneet luonnonmukaisten tuotteiden markkinat ja tuotanto.

Ympäristöä säästävien julkisten hankintojen kunnianhimoisuuden kasvattaminen jäsenvaltioissa voi lisätä luonnonmukaisten tuotteiden kysyntää ja toimia kannustimena luonnonmukaista tuotantoa koskevan tavoitteen saavuttamiseksi. Komission olisi näytettävä esimerkkiä ja sovellettava ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevia kriteerejä EU:n toimielinten ja virastojen ruokaloissa, ravintoloissa ja kahviloissa. Ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien kriteerien käyttöönoton laajentamisen nykyisten rakenteellisten ja logististen esteiden tutkiminen jäsenvaltioissa sekä ratkaisujen tarjoaminen on myös komission tärkeä tehtävä, jolla se edistää luonnonmukaisten tuotteiden kulutuksen kehitystä

tulevaisuudessa. Jäsenvaltioiden olisi myös sisällytettävä luonnonmukaisten tuotteiden jakelu EU:n koulujakelujärjestelmään.

On tärkeää varmistaa, että kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja ruokaa ostaessaan. Jotta EU:n luomutunnuksesta tulisi olennainen kuluttajien ostopäätösten kannalta, sitä on edistettävä edelleen. Sen on toimittava takuuna EU:n luonnonmukaisia tuotteita koskevan sääntelykehysten keskeisistä näkökohdista, erityisesti yhteiset standardit, sertifiointi, vankka täytäntöönpano ja selkeät merkinnät.

Kuluttajilla, jotka ostavat luonnonmukaisia elintarvikkeita, on tiettyjä odotuksia niiden laadusta, ja he luottavat sertifiointiorganisaatioihin ja luonnonmukaisten tuotteiden valvontaan tämän laadun todentamiseksi sekä luonnonmukaisten tuotteiden alkuperää koskevien tietojen antamiseksi. Epäluottamus EU:n luomusertifiointiprosessiin ja EU:n luomutunnusta koskevat epäilyt voivat pysyvästi vahingoittaa pyrkimyksiä vahvistaa edelleen luonnonmukaisen tuotannon alaa. Siksi avoimuus on kuluttajien kannalta ratkaisevan tärkeää ja edellyttää riippumattomien valvontaelinten suorittamaa pakollista valvontaa. Kun otetaan huomioon luonnonmukaisen tuotantoketjun monimutkaisuus, on olennaisen tärkeää, että komissio, jäsenvaltiot ja sidosryhmät määrittävät aktiivisesti tapoja, joilla nykyisistä sertifiointi- ja valvontamekanismeista voidaan tehdä vankempia, jotta voidaan ehkäistä luonnonmukaisessa tuotannossa ja kaupassa tapahtuvia petoksia sekä EU:ssa että EU:n ulkopuolisissa maissa ja estää viljelijöille aiheutuvat ylimääräiset hallinnolliset rasitteet ja kustannukset. Tässä yhteydessä tulisi ottaa käyttöön tietoteknisiä ratkaisuja.

Jotta luonnonmukaisen tuotannon ala kehittyisi mahdollisimman tehokkaasti, paikallis- ja alueviranomaisten osallistuminen on ratkaisevan tärkeää. Paikallisilla ja alueellisilla edustajilla on usein selkeä kuva oman alueensa tai yhteisönsä puutteista, ja he voivat määrittää tarvittavat parannukset ja konkreettisia toimia. Kaupungeilla, kunnilla ja alueilla on kaikilla yhä arvokkaampi rooli luonnonmukaisen tuotannon alan rakenneuudistuksen tukemisessa tuotannon, logistiikan ja kaupan osalta tai tuottajien ja kuluttajien välisen järjestäytyneen yhteistyön edistämisessä. Valistus- ja tiedotustoimet sekä esikoulujen ja koulujen opetusohjelmien kehittäminen, mukaan lukien käynnit luonnonmukaisilla maatiloilla, joilla kehitetään vahvempaa yhteyttä maatalouteen ja elintarvikkeiden arvoon, voivat olla hyödyllisiä toimia kuluttajien ja tulevien kuluttajien valistamiseksi paikallisella tasolla.

Joissakin EU:n osissa luonnonmukaisen tuotannon kasvu on luonnonmukaisten tuotteiden markkinoiden kehitystä nopeampaa. EU:n luonnonmukaisten tuotteiden viennin edistämiseen tähtäävistä toimista voi tulla välttämättömiä, jotta vältetään ylituotanto ja turvataan luonnonmukaisten tuotteiden markkinoiden ja luonnonmukaisen maatalouden kannattavuus EU:ssa.

Lisäksi EU:n luonnonmukaisia tuotteita koskevat tiedotus- ja menekinedistämishjelmat sekä EU:n luomutunnuksen tunnettuuden ja tunnustamisen lisääminen EU:n ulkopuolisissa maissa ovat tärkeitä, jotta EU voi hyödyntää mahdollisuutensa asettaa maailmanlaajuiset standardit kestäväälle maataloudelle. EU:n luomutunnus antaa kuluttajille takeet tuotteiden ja käytettyjen menetelmien kestävyydestä, laadusta ja ominaispiirteistä.

Luonnonmukainen vesiviljely on suhteellisen nuori ala, jolla on huomattavat kasvumahdollisuudet, ja jäsenvaltioiden ja sidosryhmien olisi varmistettava, että sen kehittäminen nopeutuu.

Siirtymän tukeminen ja koko arvoketjun vahvistaminen

Tasapainoisessa markkinatilanteessa lyhyet ja paikalliset elintarvikeketjut, joissa otetaan huomioon myös kausiluonteisuus, sekä suorat markkinointimahdollisuudet – mahdollisuuksien mukaan – voivat tarjota suuria taloudellisia ja ympäristöhyötyjä luonnonmukaisille maataloustuottajille ja maaseudun talouksille turvaamalla tuloja ja luomalla työpaikkoja ja edistämällä samalla eläinten sekä ympäristön hyvinvointia, biologista monimuotoisuutta ja ilmastonsuojelua.

Bioalueiden kehittäminen jäsenvaltioissa luo synergiaa maanviljelijöiden, kuluttajien, vieraanvaraisuusalan ja kulttuuriyritysten välille, koska ne ovat luonteeltaan monikäyttöisiä ja edistävät alueen taloudellisia ja sosiaalisia mahdollisuuksia. Olemassa olevia verkostoja olisi kannustettava kasvattamaan verkostoon kuuluvien kylien, kuntien tai kaupunkien määrää.

Siirtymän tukemiseksi ja koko arvoketjun vahvistamiseksi on olennaisen tärkeää laajentaa luonnonmukaista maataloutta koskevaa jäsenelityä tietämyksen ja hyvien käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden ja maataloustuottajien keskuudessa sekä vahvistaa maatalojen neuvontapalveluja. Kasvava yhteistyö tutkijoiden, neuvontapalvelujen, koulutusalan, maataloustuottajien ja yhteiskunnan välillä hyödyttää luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä.

Digitaalitekniikan, kuten täsmäviljelyn ja lohkoketjun, käyttö voi vaikuttaa luonnonmukaisen maatalouden kehittämiseen. Tekniikan käytössä on kasvava kuilu pienten ja suurten yritysten välillä sekä jalostuslaitosten ja maatalojen välillä, ja jäsenvaltioiden välillä on eroja. Laajamittaisen tekniikoiden ja digitaalisten ratkaisujen mukauttaminen pienimuotoisiin luonnonmukaisiin yrityksiin, jalostuslaitosiin ja maatalosiin sopivaksi sekä uudet pientuotannolle räätälöidyt innovaatiotratkaisut vaikuttaisivat myönteisesti luonnonmukaiseen tuotantoon esimerkiksi resurssitehokkuuden kannalta.

Luonnonmukaisen viljelyn kestävään kehitykseen tuoman panoksen lisääminen

Luonnonmukaiseen maatalouteen käytettävän EU:n maatalousmaan merkittävää laajentumista on perusteellisesti edistettävä ja tuettava vahvalla tutkimus- ja innovaatiopolitiikalla. Nykyiset esteet ja rajoitukset on poistettava. Jotta voidaan poistaa luonnonmukaisen maatalouden rajoitukset esimerkiksi luonnonmukaisen valkuaisrehun, vitamiinien, kasvinuojeluaaineiden, lannoitteiden ja geenivarojen saatavuuden osalta sekä kannustaa täyttämään eläinten hyvinvointia ja resurssien tehokasta käyttöä koskevat yhteiskunnalliset odotukset, tarvitaan kiireellisesti tutkimusta ja innovointia. Rahoituksen osoittamisen Horisontti Eurooppa - puiteohjelmasta sekä luonnonmukaisten ja perinteisesti tuotettujen elintarvikkeiden ja luonnonmukaisen ja perinteisen maatalouden parissa työskentelevien tutkimusyhteisöjen välisen yhteistyön tukeminen ja edistäminen voi lisätä merkittävästi luonnonmukaisen viljelyn kestävään kehitykseen tuomaa panosta.

Tarvitsemme esimerkiksi riittävästi saatavilla olevia korkealaatuisia luonnonmukaisia siemeniä, monimuotoista aineistoa ja korkeasatoisia kasvilajikkeita, jotka parantavat

sietokykyä kasvitauteja ja ilmastonmuutoksen vaikutuksia vastaan. Lisäksi on löydettävä ja edistettävä vaihtoehtoisia kasvinsuojeluaineita ja kasvinsuojelumenetelmiä, koska luonnollisten aineiden markkinasegmentti on pieni ja vähemmän kannattava ja niiden rekisteröintiprosessi on kallis ja aikaa vievä. Komission ja jäsenvaltioiden on tehostettava ponnistelujaan luonnonmukaisten siementen ja kasvinsuojeluaineiden markkinoiden toiminnan parantamiseksi, ja niiden perustamiselle ja kehittämiselle on sallittava siirtymäkaudet.

Luonnonmukaista tuotantoa koskevien tarkkojen, oikea-aikaisten ja vertailukelpoisten tietojen keruun ja saatavuuden tehostamisella on tärkeä rooli alan kehittämisessä edelleen. EU:n luonnonmukaista tuotantoa koskevan politiikan seuraamiseksi ja muokkaamiseksi sekä kulutuksen ja tuotannon kehityksen arvioimiseksi tarvitaan erityisesti tietoja tuotannosta, kulutuksesta, kaupasta EU:n sisällä ja EU:n ulkopuolisten maiden kanssa sekä kestävydestä, mukaan lukien tuottaja- ja vähittäishinnat, kuluttajien mieltymykset, toimitusketjun rakenteet, lisäarvo ja maataloustuottajien osuus toimitusketjuista. EU:n luonnonmukaisen tuotannon ympäristövaikutukset sekä taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset voidaan tehdä tällä tavoin näkyviksi, ja tietojen avoimuutta lisäämällä voidaan parantaa luottamusta EU:n luonnonmukaisiin tuotteisiin. Siksi on pidettävä myönteisenä komission aikomusta laajentaa EU:n markkinoiden seurantakeskusten analyysi koskemaan luonnonmukaisia tuotteita.

Lopuksi on todettava, että korkealaatuiset elintarvikkeet, joita tuotetaan alueellisesti ja sopusoinnussa luonnon kanssa, ovat tärkeitä Euroopan kansalaisten elämänlaadun sekä ympäristön, biologisen monimuotoisuuden ja ilmastonsuojelun kannalta. Tätä luonnonmukainen maatalous edustaa. Tarjoamme luonnonmukaiselle mallille enemmän tilaa Euroopassa ja kunnioitamme samalla muiden kestävien viljelymenetelmien mahdollisuuksia edistää vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamista.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	31.3.2022
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 45 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Dacian Cioloş, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Camilla Laureti, Gilles Lebreton, Julie Lechanteux, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Bronis Ropè, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Marc Tarabella, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Anna Deparnay-Grunenberg, Anja Hazekamp, Tonino Picula, Michaela Šojdrová, Tom Vandenkendelaere

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

45	+
ECR	Mazaly Aguilar, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Gilles Lebreton, Julie Lechanteux
NI	Dino Giarrusso
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Michaela Šojdrová, Tom Vandenkendelaere
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Dacian Cioloș, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Ulrike Müller
S&D	Clara Aguilera, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Camilla Laureti, Tonino Picula, Marc Tarabella
The Left	Luke Ming Flanagan, Anja Hazekamp, Chris MacManus
Verts/ALE	Benoît Biteau, Anna Deparnay-Grunenberg, Martin Häusling, Bronis Ropé, Sarah Wiener
0	-
0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää